

Repartitia după talie a subiecților din necropola feudală Grozăvești.

Scara	Bărbați	Femei	Metodele după care s-a calculat talia			
			Manouvier ♂	♀	Trotter și ♂	Gleser ♀
f. mică	x — 150,0	x — 140,0	—	—	—	—
mică	150 — 159,9	140 — 148,9	—	—	1	—
sub mijlocie	160 — 163,9	149 — 152,9	—	—	1	—
mijlocie	164 — 166,9	153 — 155,9	1	1	—	2
supramijlocie	167 — 169,9	156 — 158,9	1	1	—	—
înaltă	170 — 179,9	159 — 167,9	2	1	1	1
f. înaltă	180 — 200,0	168 — 187,0	4	—	5	—

LAURENȚIA GEORGESCU

COMUNA CORNETU

La sesizarea istoricului Dan Pleșia în ziua de 16 octombrie 1967 au fost cercetate, în zăvoitul comunei Cornetu, fundațiile unor ziduri de cărămidă scoase din actuala albie a Argeșului de escavatoarele unei cariere de nisip. Terenul pe care se aflau aceste vestigii este la cca. 300 m. sud de gospodăriile comunei Cornetu, în locul numit de localnici „Bisericuța”. Blocurile de zid sînt risipite atît pe actualul mal stîng al apei, cît și în albia rîului. Toate au fost deranjate de lucrările nisipăriei. Ele se prezintă ca blocuri de zidărie lungi de 1—3,80 m. Lățimea pereților este constantă, de 0,90 m. Pentru înălțarea construcției s-a folosit cărămidă roșie, bine arsă, cu dimensiunile de 26 × 12,5 × 3 cm. Rostul între rîndurile de cărămidă este de 3—4 cm., mortarul folosit fiind bogat în var și pietriș. El conține din loc în loc bulgări de cărbune și chiar bolovani de pietre de rîu de mici dimensiuni.

După înfățișarea lor aceste fundații au aparținut într-adevăr unei biserici întrucît unul din fragmente înscrie forma unei abside.

Cercetările întreprinse în imediata apropiere a acestor vestigii nu au permis descoperirea și a altor materiale care să faciliteze datarea monumentului acum distrus. Totuși după materialul și tehnica de construcție fundațiile de la Cornetu indică un edificiu din a doua jumătate a sec. al XVII-lea sau din primele decenii ale sec. al XVIII-lea. Cît privește funcționalitatea lui, este de reținut că tradiția indică în această zonă un lăcaș religios. Avînd în vedere că pînă acum mai bine de o jumătate de secol, rîul trimitea un braț pînă pe sub actualele gospodării, rezultă că biserica feudală a fost înălțată într-un ostrov al Argeșului protejat de codrii ce au împrumutat și numele actualei comune.

PANAIT I. PANAIT